

Вестникъ, който съдържава Высочайши заповѣди, закони, наредби, устави, и наказанието, които ся извършватъ въ криминалните съдѣти на велета.

БРОЙ 7.

ИМПЕРАТОРСКИЙ ФЕРМАНЪ,
които ся издаде въ посѣдните дни и съдържава нѣкое наставление.

Главният управителю на Дунавската Областъ, Омеръ Февзи паша, който си отъ мюширитъ на рѣдовните ми царски войски и носиши ордените ми Османіе и Меджидие отъ втория класъ (Богъ да ти поживи и прослави), хукийски мюфетишинъ и ви мютесарифи въ присъединенитѣ санджаци на този велетъ, казалайски каймаками, найби, мюфтіи и прочи главни велетски чиновници, като пристигне настоящиятъ Ми Царски ферманъ, който носи на чело Царската Ми тугрък, нека ви бѫде известно, че Всевишният Богъ като повѣри на владѣческите ми правоусдни рѣчи пазенето на правата на всичките ми подданици и сѫдбите на общите дѣла, Азъ отъ честития денъ на вѣскаването върху Свѣтейшия Ми Царски тронъ, ограничихъ мыслитъ си върху точното и доброто исполнение на тези отрѣденїа сватѣ дѣлъ, и съ една пламенна ревност издахъ толкова си заповѣди за съставленіето на сѫдилища и наредби, и съществуващи днес успѣхи и наредби макаръ вѣстника и да прѣвходатъ напрѣшиятъ, че Моето Царско сърце неможи да си замѣдови да види както въ Цариградъ, тай и по вѣнь установено, както са изыска, благочестивото това повѣрсие, съгласност пла-менето ми правоусдно Царско желаніе, както и точни бѣлѣзи за общето вѣсполузуваніе отъ дѣлата на това повѣрение.

Петрѣнитъ наредби и напрѣдоци, които са повѣрени сега на великото ми Везирство и на лицата, които съставляватъ министерството на Държавата Ми, съ основанието върху единственото ми желаніе за пазеніе на общите права. Както е законно и благословно почитането на собствените мѣстни дѣла, които ставатъ въ обичаите, дѣлата и законите на цивилизаціата и на кол да е държава, тай сѫщо е несъмѣнно, че е противъ на общето правило ако си ограничимъ само теорическите въ частните изглѣди и поведенія, безъ да си видатъ дѣлъ, стилъ и наредби, които сѫ единствените.

Направленето, което трѣбва да съ направи и отрѣди за тази важна и значителна служба, е да ся пригърне на дѣлата и правоусдите, а въ общите права да съдѣтъ и запазването. Слѣдователно, единствената Ми Царска цѣль както за въ Цариградъ тай и за по вѣнь є. Ѣшто вѣроаконните сѫдилища, които сѫ натоварени да испълняватъ силата на вѣрозакона, да си повѣрятъ въ рѣдѣ на благочестіето и способността, а гражданските сѫдилища, и работите на тѣлѣ за правата, които са вѣдоми върху тѣхъ, да сѫ такожде повѣрени на точното и истинното правоусдие; заради това съгласно съ издаденитѣ Ми правоусдна Царска заповѣдъ, повторително си напомни и прѣпоръжи на Духовната Началница, Шейх-юл-Исламъ, Ѣшто избиралието и опрѣдѣленето на чиновници за вѣрозаконните служби, да има за начело тѣхното благочестие, способ-

ност и достойнство; а защото въ тази смысълъ са издахъ мои царски заповѣди по на особно до всичките велети, и до васъ управителю, хукийски мюфетишинъ и прочи горѣспомѣнѣтѣ чиновници ся испрати нарочно настоящътъ высокославенъ ферманъ отъ Царската Ми диванъ, съ когото ви ся обявява и прави настоятелно поръчваніе за горните.

Като пристигне този Мой Высокославенъ Царски ферманъ и разумѣете царското Ми правоусдно заповѣданіе, всичца да внимавате наѣ постоянно и наѣ строго, каквото да не сѫ забавляватъ безъ причини работите на тѣлѣ за правата, вѣдоми върху вѣроаконните и гражданските сѫдилища, споредъ както сяказа по горѣ, и съгласно съ вѣрозакона и съ постановенитѣ Ми Царски закони и наредби, да ся разглеждатъ и сършватъ добре и наѣ бързо съ съвръшенно испытаніе и стараніе, и по тоя начинъ да ся привѣчтъ общите молитви за Царската Ми страна, а слѣдователно да поспѣши за избирането и опрѣдѣленето въ гражданските сѫдилища на чиновници и членове, отлични по своята способност, благочестіе и правдолюбие; а ако ся поизвѣши малко немарснѣ и небрѣженіе въ тоя случай, трѣбва да знаете, че върху ви ще тежкѣтъ строга отговорност и не добро слѣдствie; заради това внимавайте да съобразите и постѣжите съгласно съ настоящите Ми заповѣди, които ся написа на петия денъ отъ мѣсецъ Реджебъ въ 1288 година (отъ Егъра).

Слѣдующата вазирска заповѣдъ е отправена до главното велетско управление, съ датъ 1-и Джема-юл-евръ 1288:

„Понеже ся прѣправихъ въ финансіалнътъ диванъ за съмѣтките 5-и и 6-и членове отъ уставъта за работите на приписването върху другого и отстѣживането на сехъмитъ и мукатитъ, и отпослѣ като ся разглѣдахъ въ Държавата съвѣтъ, ся издахъ Царска заповѣдъ за да иматъ силъ и въ велетите, испрашатъ ся чрѣзъ капукахата ви нѣколько печатни екземпляра, каквото да благоволите да ся тури въ дѣлъ, стилъ и наредби.

УСТАВЪ
за
Дѣлата, по които Ѣшто става приписването върху другого, и отстѣживането на сехъмитъ и мукатитъ.

Чл. 1.) Сехъмитъ и мукатитъ, които Ѣшто ся приписватъ въ Цариградъ, най-напредъ притѣжателите имъ Ѣшто ги поднасятъ съ бератите си, придружени съ едно прошеніе, подпечатано съ собственитетъ имъ печати, и слѣдъ като имъ ся извади гантътъ отъ писалището и ся прѣдадѣтъ разносътъ имъ на хазната, работата Ѣшто ся възлага на диванъ за съмѣтките. Вътози диванъ като ся испыта точно и истинно притѣжането на приписването, и ся докаже, че съ Ѣшътъ той притѣжателъ на сехъмитъ и мукатитъ, или ако не ся е прѣставилъ самъ той, а членомощникъ му, че ся испытва та-којде сѫщността на пълномощието му, и

относлище му ся зима исповѣдътъ за приписането, въ отдѣленето на бейтъ-юл-малъ Касамък.

Чл. 2.) Щомъ ся земе исповѣдъта прѣдъ Касамъкъ, че ся дава една кочинля расписка на приписването, за че си съ даль исповѣдъта. Тѣзи расписки Ѣшто му ся връща назадъ тогава, когато ся прѣдаде издаването бератъ върху името на оногова, върху когото е станало приписването. Слѣдъ като ся направи исповѣдътъ, че ся запишше отзадъ на бератътъ, заедно съ деноминието си, и отдолу че ся подпечататъ отъ Касамъкъ, който Ѣшто земе харчътъ, и че го прѣдава тамъ, гдѣто трѣбва. Този харчъ Ѣшто бѫде за съмѣтка на приписването.

Чл. 3.) Споредъ както сяказа въ 2-ия членъ, сехъмитъ и мукатитъ, за които ся е зело исповѣдъ и имъ ся е направилъ или-мътъ, че ся записватъ въ единъ особенъ тѣтъ при диванъ за съмѣтките, и отпослѣ като имъ ся направи мазбата, че ся запишватъ въ нея датата на исповѣдътъ и уничтоженето на вѣхъта на бератъ. Тѣзи мазбати Ѣшто ся подпечатватъ съ печитъ на диванъта, и съгласно съ него като ся направятъ нужните постѣжки, че ся дава потребната бератъ.

Чл. 4.) Прѣдуготовителното време за приписването на сехъмитъ и мукатитъ, както въ Цариградъ тай и въ велетите, Ѣшто бѫде 20 дни. Началото на това време Ѣшто ся счита отъ денътъ, въ когото ся е зела исповѣдъта за приписането.

Чл. 5.) Проститъ сехъмитъ и мукатитъ, които бы ся приписали или отстѣпили въ Цариградъ и въ велетите, че принадлежатъ на махлюлъ въ случаите, когато приписватъ умръ прѣди съвръшването на горното отъ 20 дни време; а ако въ това време ся случи да умръ онзи, върху когото сѫ били приписани, връщатъ ся на притѣжателя имъ, и парите, които ся зѣль, взиматъ съ отъ него и ся даватъ на наследниците на умрълъ.

Членъ 6.) Проститъ сехъмитъ и мукатитъ, които ся промѣнатъ на привилегираните сехъмити, ако ся въ Цариградъ, че иматъ сължътъ на официалнъ сехъмитъ отъ денътъ, въ когото ся подтвърдятъ отъ дивана на съмѣтките, а ако ся по вѣнь — отъ датата на мазбата, която ся прави въ вадре-меджлиси. Прѣди съвръшването на законното време за приписването и отстѣживането на привилегираните сехъмити, ако бы да умръ онзи, върху когото сѫ приписани, че слѣдъ съгласно съ петия членъ, а ако бы да умръ приписването, тогавъ съобразно съ особния уставъ за подобни привилегираните сехъмити, половината остана на махлюла, а другата половина ся прѣдава на дѣтцата на умрълъ.

8 Авг. 1871.

Втора заповѣдъ, съ датъ отъ 5 Джема-юл-ахъръ.

Въ 71-ия членъ отъ Царската Законъкъ за жребието е казано, че когато нѣкои отъ богатите, на които ся падне жребието, поискатъ да испълнятъ времето за службата съ лични откупъ, на мястото

настоящиятъ листъ ся дава бесплатно па спомоществователъ на В. Душавъ, а за спомоществователъ цѣната на всички листъ съ 40 лари.

ОКТОМВРИ 2 1871.

ДУНАВЪ

ОФИЦИЯЛЕНЪ ЛИСТЪ,

КОИТО СЯ ИЗДАВА ВЪ КРАЯ НА ВСѢКИ МѢСЕЦЪ

ОТЪ ЕГЪРА.

1288 РЕДЖЕБЪ 30 ОТЪ ЕГЪРА.

Трета заповѣдъ, съ датъ отъ 26 Десември-мази-юл-ахъръ 1288, и съ брой 59.

Постѣжката на ония ловци, които парушиятъ албанските, за да не ся ходи изловъ безъ тескере, е противна на полицайските наредби, а наказанието, което ся налага за вини противни на гражданските и полицайските наредби и на настойтелните поръчки, обнародвани отъ странъ градските съвѣти, състон съ един глоб

показана въ 254-ия членъ отъ Наказателната законникъ.

Разноскътъ за тескетата на ловците понеже същесдество гр., то повечето отъ ловците, за да не даватъ това количество, предпочтатъ да съ отсѫдятъ съ глобъ, която е по малка. Заради това си видѣ и нуждно да съ отсѫди единъ наказанъ, къто да бѫде доволно за сплашиваніе. Слѣдователно, въ Държавата съвѣтъ съ удобръ, щото за напрѣдъ когато съ докаже, ловците ловуватъ безъ тескета, да съ дава по единъ тескетъ, и като имъ имъ отрѣденото количество разноски за него, съгласно съ горния членъ, да имъ имъ и глобъ.

Понеже съ направихъ потрѣбнитъ въ той членъ съобщенія до посолствата на прѣтелските сили и до поддѣлките чиновници въ империята, съобщава съ и на мъстъ за да съ съобразите съ това тѣлъ на стъпката.

Четвърта заповѣдъ съ датъ отъ 1-ия

Реджебъ 1288 и съ брой 60.

Цариградските еснафи, които правятъ драмове, канари и кыла, подадохъ единъ прошнене, въ което казватъ, че изработенитъ имъ мѣрки и теглилки отъ вѣхти въ тѣлъ системъ, като съ не прѣимали за прѣглѣданіе, а слѣдователно и не съ дамгосвали, и имъ съ забрани да не ги работятъ за напрѣдъ, поврѣждали съ въ тѣлъ си и подпадали въ утѣсненіе и загуби, спорѣдъ което искатъ да имъ съ дозволи да работятъ и за напрѣдъ.

Въ 41-ия членъ отъ устава за съобразяваніето и прѣглѣданіето на новитѣ мѣрки и теглилки, макаръ и да е казано, че отъ вѣхти въ тѣлъ системъ имъ да съ прѣиматъ за съобразяваніе и прѣглѣданіе, а само дамгалитъ ще съ прѣглѣдаватъ до края на 1289-та година, имъ съгласно съ законъ за теглилките, жителитъ като съ оставатъ на вѣхти въ употреблението на новитѣ мѣрки до 1290 год., никътъ не е благословено да съ не прѣиматъ за съобразяваніе и прѣглѣданіе вѣхти теглилки прѣдъ рѣченото време. А защото за напрѣдъ съвѣжда, че ще съ появятъ искакви мѣрки, отъ Държавата съвѣтъ имъ е известъ съ едни рапорти, че трѣбва да съ прѣиматъ за съобразяваніе и прѣглѣданіе вѣхти теглилки, дамгалии или отъ ново направени, до Марта 1290-та година, време, което е отрѣдено за начало на общето употребление на новитѣ мѣрки.

Този способъ понеже съ видѣ съгласенъ съ самото положеніе на работите, съвѣши съ до Цариградското градоначалство и до комисионъ за новитѣ мѣрки, а сега съ имѣстви и на васъ, за да благоволите да направите потрѣбнитъ въ този случай.

Пета заповѣдъ съ датъ отъ 12 Реджебъ и съ брой 65.

Г-да чиновницигъ на императорското правителство знаятъ, коя е била единствена правосаждна цѣль на И. И. В. Султанъ, за прѣръщаніето на съдѣтѣ въ вѣлятели, за расподѣлението на работите, за съставлението на нови съдиици и съвѣти отъ разни степени, спорѣдъ видовстъ на даватъ, за умноженіето на подмѣтските чиновници и солдати, за основаніето на нови служби въ срѣдоточието на величественото и поютесарифлѣцитетъ, и за опрѣдѣлението на чиновници съ заплати на тия служби. Когато трѣбваше да съ постигне съгласно

съ тия парѣди, нѣкои работи и знакове попеке доказахъ перезумѣваніето на тъзи цѣль, видѣ си за благословно и нуждно да съ даджътъ още единъ пътъ разясненіе за благътъ идеи на И. В. Султана върху тия работи, на които пакъ скоро не съ земе единъ пълно увѣреніе за добрътъ имъ плодове, тогаътъ вече да съ хваше другъ пъкъ пътъ.

Императорската държава по естественото си мѣсто подложенѣе, по способностъ на земята и по способностъ на жителите, е една, а може би и върва отъ най-богатите мѣста на свѣтъ, и макаръ да е останала назадъ, и въ нѣма стъпките, че то съ следствието отъ недоброго управление. Спорѣдъ както казахме въ предговора си, И. И. В. Султанътъ е основавъ и постановилъ същественни закони и правила, които съ изискватъ за развитието и обогатяваніето на държавата, и за увеличението на благоустройството на всичките царски подданици, съвѣрмено съ ся направили особни устави за всѣкы клонъ отъ управлението, и съ ся опредѣлили по на особно дѣлности като на главните вѣлятески управлятели, тѣ и на другите чиновници, а по той начинъ никакътъ недостатъ не може да съ припише ито на държавата и народътъ, ито чакъ на дѣнопотѣтъ въ отношение на испълненіето имъ. Слѣдователно, за да съ постигне това желаніе, изисква съ да съ покажатъ дѣйствителни бѣлѣзи отъ постановенитъ закони и наредби, които съ основани върху истината и правдата, и съ правешето на жителите, да докажатъ предъ всичките съвѣти, които е била цѣльта на човатъ наредби, и да засвидѣтельствуватъ, че не съ отишъ направно направенитъ похвъртвания въ този случай, а съ това заедно, да съ вършатъ такива дѣла, които съправедливо да похвалятъ чиновници, а другите да съ урѣждатъ рѣдово и пътно.

Освѣнъ това, слуша ся, че съ правило отлагчене на хората съ построения, отъ които по голѣмата част прѣнадлежатъ на градските укрепления, и съ правешето на чиновници, а по той начинъ никакътъ недостатъ не може да съ припише ито на държавата и народътъ, ито чакъ на дѣнопотѣтъ въ отношение на испълненіето имъ. Слѣдователно, за да съ постигне това желаніе, изисква съ да съ покажатъ дѣйствителни бѣлѣзи отъ постановенитъ закони и наредби, които съ основани върху истината и правдата, и съ правешето на жителите, да докажатъ предъ всичките съвѣти, които е била цѣльта на човатъ наредби, и да засвидѣтельствуватъ, че не съ отишъ направно направенитъ похвъртвания въ този случай, а съ това заедно, да съ вършатъ такива дѣла, които съправедливо да похвалятъ чиновници, а другите да съ урѣждатъ рѣдово и пътно.

Колкото съ касае до обяснянето на искренните прѣпоръжки и напоминаванія къмъ тѣхъ, най първата дѣлностъ на правителството е, да съ разглѣждатъ правосѫдно всичките работи за правата. Когато благоустроиша нашъ цар и Господаръ е благоволилъ и заповѣдалъ да съ основатъ съвѣти и съдиици, и да съ отрѣдятъ особни чиновници съ заплати, за тъзи важни цѣли, спорѣдъ както съ каза по горѣ, ний виждаме, че ито главните вѣлятески управлятели, ито другите чиновници и съвѣти, не обрѣщатъ сериозно внимание върху това важно дѣло, и отъ вѣрни источници съ научиваме, че тѣжителите оставатъ исзадоволни и съ поврѣждали, и че сътъ когато съ съставили тѣ управлени, работитъ за напоминаніе на правата подпадали напротивъ въ забавленія. Заради това, отъ сега на татъ като съ остави всичко намерене, и като съ вѣзъ въ единъ пътъ, който да може тукъ да обеспести надеждитъ си, правата на всичките подданици да съ разглѣждатъ правосѫдно, и по той начинъ да испълняваме дѣлностъта, която имаме къмъ И. И. В. Султана, каквото да съ привѣтъ общите молитви. Освѣнъ това, управителите и другите чиновници съ дѣлни да съ стараатъ за постостояното довѣре по ижигищата и проходитъ, и когато съ полага въ той случай стараие, съдѣствието му быва похвалъ, а немаренето и искрѣливостта попеке пай посѣтъ наносятъ тѣжка отговорност и раскайваніе, за напрѣдъ трѣбва да съ полагатъ непрѣстанъ усилие въ испълненіето на тия важни и сериозни служби.

Всѣкому трѣбва да е познато, че единствената цѣль за съставлението на величественъ и за послѣдванитъ толкова огромни разноски, бѣше, да съ развие благоустройството на императорската държава, да благоустрои всичките подданици, и да достигнѣтъ до едно голѣмо благоустройство баженето Тъзи блага цѣль на И. И. В. когато е публикувала съ особни наредби, засвидѣтельствованитѣ бѣлѣзи отъ мейнингъ дѣла, съ почитаніе на календари и издаваніе на вѣстници, въ които съ публикуватъ разсѫдени и расказванія за нуждите усѣхъ, съвѣрмено обнародваніе въ вѣстниците и съобщение до В. Портъ, че съ съ напрѣдъ пътища за улесненіе на прѣнасъната и пр., каквото по той начинъ да съ придобие една похвалъ. Това като е тѣ, ший същимъ да дадемъ нѣколко обясненія въ този случай. Вѣстника, иѣма съмѣнѣ, че

и тъзи работи съ считатъ отъ добритѣ наѣбѣ въ величестви и съ нуждни, и безъ да съ постигне съществената цѣль, за които съ спомѣна по горѣ, да става занимание съ подобни заизначителни работи, е още като да съ прѣдуготовяватъ постилъ, прѣди да са тури основата на земята, а пътищата, за които съ пише, че съ съ направили, ако да бѣдъ добри и здрави, тогаътъ не бѣдъ съ покаяни на правенитѣ и други жъртви, и удобрението тъгътъ отъ говоръ изъ съобщеніата, а можеше даже да съ покаяти и дѣйствителни бѣлѣзи отъ похвалатъ. За жълътъ обаче, спорѣдъ както съ научиваме, и тия пътища въ малко едно време съ развалили иставали жъртви на пороитъ, а отъ това слѣдъ, че както правителството тѣ и народътъ направили съ полагали трудовѣтъ си. Слѣдователно, иска съ турнатъ въ дѣйствието основни пуждни и истини устройства и наредби, които да посажаютъ на обогатяваніето на държавата, и спокойствието на жителите, да докажатъ предъ всичките съвѣти, които да посажаютъ на обогатяваніето на държавата, и спокойствието на жителите, да засвидѣтельствуватъ, че не съ отишъ направно направенитъ похвъртвания въ този случай, а съ това заедно, да съ вършатъ такива дѣла, които съправедливо да похвалятъ чиновници, а другите да съ урѣждатъ рѣдово и пътно.

които съ стигаатъ да покажатъ ожиданието истина и прѣосложди дѣла и бѣлѣзи, чоне, които би държали да постигнатъ прѣтивно, що полузвѣтъ скопъвѣтъното си наказаніе. Когато тѣтъ въ земята исламитъ, царъ полага самъ толкова стараи и грижи за спокойствието и благоустройството на държавата и подданици, защо съдѣтъ, че съ турнатъ въ дѣйствието, стараите съ да покажатъ дѣйствителни плодове, ако би да има да съ направятъ и други жъртви. Заради това, като съ стобищаватъ тѣ нации и крѣпости напоминава, които трѣбва да съ земята въ сериозно внимание и да съ турнатъ въ дѣйствието, стараите съ да покажатъ дѣйствителни плодове, ако би да има да съ направятъ и други жъртви. Заради това, като съ стобищаватъ тѣ нации и крѣпости напоминава, които трѣбва да съ земята въ сериозно внимание и да съ турнатъ въ дѣйствието, стараите съ да покажатъ дѣйствителни плодове, ако би да има да съ направятъ и други жъртви.

ЖЮРНАЛЪ

Заповѣднитѣ напазанія, които ни съ съобщи отъ ослаетъ прѣоръжки и прѣвѣтъ.

Нѣкой си Христо, които въ испитъ си исповѣда, че съ другаръ си Гочо съчили прѣоръжки и прѣвѣтъ на къщата на Тенка, отъ селото Видинъ Никоцоевъ казъ, съгласно съ силътъ на 220-ия и 19-ия членове на Наказателната законникъ, съдѣтъ разглѣшеніе, а другаръ му Гочо понеже е на шестнадесетъ години, безъ разглѣшеніе, турнатъ съ на мѣстото си въ окови по за три години.

Хаджи оглу Мустафа, за когото въ направенитѣ пътища съ доказа, че ищомъ отпомъ дѣлъ на прѣоръжки, па отворилъ вратите на дюгена на абаджиятъ Христъ въ Джумая, отъ Софийска санджакъ, и му открадналъ едно поенито колачество аби, съгласно съ силътъ на 220-ия и 19-ия членове отъ Наказателната законникъ, съдѣтъ разглѣшеніе турна съ окови въ Видинъ за три години; а за колачество, за когото помѣжду имъ също съгрувъ едно прѣвѣтъ и го откъза, писа съ на мѣстото да съ сѫдитъ въ въроизаконното сѫдилище, и да съ направи потрѣбното съгласие съ рѣшението, които би дало отъ сѫдилището.

Ахмедъ, отъ солдатъ на шишилъ паша, втори табуръ въ Шюменъ, и Хасанъ, окъ конническата артилерия отъ казармата въ Перъ, които били побѣгнали и ходили въоръжени по горите и по карпицата, та разбойничествували, и безъ да съ покорятъ на заптишата, които съ проводихъ върху имъ, дързали да гърѣнатъ въ тѣхъ; а освѣнъ това, спомѣнятъ Хасанъ понеже ходилъ едно време съ Джимбиз оглу Махмудъ, и докарали въ горите нѣколко познати селини, гдѣто ги запланили и имъ земи наредъ, по основание на тѣхни прѣоръжки и съдѣтъ, че сѫдилище, и да съ направи потрѣбното съгласие съ рѣшението, които би дало отъ сѫдилището.

Ахмедъ, отъ солдатъ на шишилъ паша, втори табуръ въ Шюменъ, и Хасанъ, окъ конническата артилерия отъ казармата въ Перъ, които били побѣгнали и ходили въоръжени по горите и по карпицата, та разбойничествували, и безъ да съ покорятъ на заптишата, които съ проводихъ върху имъ, дързали да гърѣнатъ въ тѣхъ; а освѣнъ това, спомѣнятъ Хасанъ понеже ходилъ едно време съ Джимбиз оглу Махмудъ, и докарали въ горите нѣколко познати селини, гдѣто ги запланили и имъ земи наредъ, по основание на тѣхни прѣоръжки и съдѣтъ, че сѫдилище, и да съ направи потрѣбното съгласие съ рѣшението, които би дало отъ сѫдилището.

Цитанинъ Салахъ, за когото съказа, че съмъ обвѣстилъ прѣоръга на Сапарманъ, отъ селото Ахъмъръ въ Силистренското окръжие отъ Русенската санджакъ, съгласно на 193-ия членъ отъ Наказателната законникъ и съ наредътъ на 19-ия членъ, съдѣтъ разглѣшеніе турна съ окови въ Видинъ до животъ, а Хасанъ за 10 години.

— Цитанинъ Салахъ, за когото съказа, че съмъ обвѣстилъ прѣоръга на Сапарманъ, отъ селото Ахъмъръ въ Силистренското окръжие отъ Русенската санджакъ, съгласно на 193-ия членъ отъ Наказателната законникъ и съ наредътъ на 19-ия членъ, съдѣтъ разглѣшеніе турна съ окови въ Видинъ до животъ, а Хасанъ за 10 години.

— Нѣкой си Муса, за когото съточи доказателства съ доказа, че бѣлъ другаръ и атакъ на прѣоръжки разбойникъ Дели-Хюсени, отъ селото Саръ-Махмудъ, отъ Издарджинското отражение въ Варненски санджакъ, и понеже дѣлата му съ сѫдить за прѣоръжки и нарушаваніе на разбойничеството, съгласно съ притурката на 62-ия членъ отъ Наказателната законникъ и съ наредътъ на 19-ия членъ, съдѣтъ разглѣшеніе турна съ окови въ Видинъ до животъ, а Хасанъ за 10 години.

